

● SEKCIJA SZDL O NAČRTOVANEM GOSPODARSKEM RAZVOJU

Osnutek plana — spisec želja

Približno tretjina od 150 vabljenih iz krajevnih skupnosti Dušan Kveder-Tomaž, Jože Moškrič-Ciril in Zelena jama, iz občinskih in mestnih organov in organizacij ter iz delovnih organizacij, ki imajo svoje prostore na območju prej navedenih krajevnih skupnosti, se je odzvala povabilu naše občinske konference SZDL in se 12. marca udeležila sekcije o načrtovanju gospodarskega razvoja našega mesta in občine za obdobje 1986—2000. Podlaga za pogovor je bil osnutek dokumenta, imenovan tudi Ljubljana 2000, ki je ta čas v javni obravnavi. Sekcijo je vodil predsednik našega izvršnega sveta Milan Jelenc.

Po izredno dolgem začetnem molku, ki je sledil uvodnim besedam predstavnika Zavoda za družbeno planiranje Ljubljana, so se navzoči le razživel; govorili so o razvoju industrije, prostorih, ki jih imajo, stanovanjski gradnji, trgovini in drobnem gospodarstvu. Toda če iz vsega povedanega izluščimo bistvena vprašanja, bi ta bila: Iz kakšnih podatkov so izhajali sestavljavci tega dokumenta? Ali bo res mogoče vse tisto, kar je zapisano v planu, tudi uresničiti? Bo za vse to dovolj denarja? So v tem dokumentu upoštevane tečajne razlike, rast cen, inflacija...?

Na ta najpomembnejša vprašanja predstavnik Zavoda za družbeno planiranje ni mogel zadovoljivo odgovoriti; kako tudi bi, če pa je celo sam podvomil v to, da bo za uresničitev

plana dovolj denarja. Razlaga, »da se kljub pomanjkanju sredstev ta razvoj spelje,« pa ni mogla prepričati tistih, ki vedo, da se le na željah sloneči cilji največkrat ne dosežejo.

Povsem preprosta in razumljiva pa je bila misel predstavnika ene izmed krajevnih skupnosti, ki je dejal, da bi morali najprej vedeti, koliko denarja je na razpolago, in potem začrtati gospodarski razvoj. Vprašanje pa je, katero vrednost denarja sploh upoštevati v planu — zdajšnjo ali tisto čez pet, deset let, če je prihodnjo vrednost denarja dandanes sploh mogoče oceniti. »Prepričan sem,« je dejal isti govorci, »da delovne organizacije ne vedo, če bodo tisto, kar so predvidele v teh papirjih, v resnici tudi izpolnile. Napisale so, da bodo, ampak to ni realno.«

V uresničljivost plana dvomijo tudi v SCT. »V naši hiši smo rekli, da je to spisec želja, ne plan. Zakaj? Zato, ker je na eni strani osemnajstkrat napisano »bomo«. Kdo je ta »bomo«? Vem, to so investitorji. Toda kdo so to? Delovna organizacija, samoprispevek, sis...? Združeno delo je tako obremenjeno, da bo te želje težko izpolnilo,« je povedal predstavnik te delovne organizacije, navzoč na tej seji.

Odgovor, zakaj je tolikokrat napisano »bomo«, je prišel pri prič. »Zato, ker so na komite od trideset odzov le trije poslali svoje dolgoročne plane,« je razložila predsednica našega komiteja za družbeno planiranje in družbenoekonomski razvoj. »Toda kako naj se planira, če je nemogoče presoditi, kakšne bodo razmere čez pet ali deset let,« je pojasnilo zavrnil predstavnik SCT in kot primer takšnega načrtovanja navedel Gradivo tovarno orodij, ki danes dela le s četrtsko zmogljivostjo, ker zdaj po teh izdelkih ni toliko povpraševanja, kot je bilo videti ob njeni gradnji. Potemtakem imajo v delovni organizaciji dve možnosti: napravijo plan in vnaprej napišejo besede, ki jim niti sami ne verjamejo, se torej zla-

žejo, lahko pa plana sploh ne naredijo. Oboje ni prav in oboje je slabo.

Večinoma mimi, lahko bi rekli celo previdni toni govorcev niso mogli zakriti glavnega očitka temu dokumentu, tega namreč, da je v njegovo uresničljivost mogoče dvomiti že zdaj. Še huje: videti je, da ne gre samo za dvom, marveč že skoraj za gotovost, da bodo besede spet ostale le besede. »Z lepimi besedami smo bogati,« je pravilno ugotovil eden od udeležencev te sekcije, »veliko lepih besed namenimo razvoju in znanstveni dejavnosti, v praksi pa je to drugače.«

Ali bodo ugotovitve te sekcije razprave pripomogle k temu, da bo dokument, ki načrtuje naš razvoj za nadaljnjih petnajst let in v pripravo katerega je bilo vloženo veliko denarja, časa in energije ljudi (pripravljalcev in tistih, ki so o njemu razpravljali), dobil, vsak kar zadeva gospodarsko področje, stvarnejšo podobno? Po izkušnjah sodeč, to ne bo lahko.

DARJA JUVAN

● SINDIKATI V AKCIJI

● RAZPIS NAGRAD IN PRIZNANJ ZA DOSEŽKE PRI RAZVIJANJU IN KREPITVI SAMOUPRAVLJANJA V LETU 1985

Mestni svet Zveze sindikatov Ljubljane podeljuje v letu 1985 za posebne uspehe pri razvijanju in krepitvi uresničevanja samoupravljanja v praksi:

- 10 nagrad in
- 20 priznanj.

Nagrade in priznanja podeljuje mestni svet Zveze sindikatov Ljubljane vsako leto ob 27. juniju — dnevu samoupravljalcev Jugoslavije posameznikom, delovnim skupinam in organizacijam, ki so s svojim delom in zgledom v daljšem obdobju pomembno prispevali k učinkovitosti samoupravljanja v lastnem okolju in širše.

Predlog za podelitev nagrade ali priznanja mora vsebovati poleg podatkov o kandidatu tudi opis dela, zaradi katerega je predlagan, in podatke, potrebne za vsestransko in objektivno presojo uspešnosti dela kandidata.

Kandidate za nagrade in priznanja lahko predlagajo osnovne organizacije Zveze sindikatov, občinski organi Zveze sindikatov in mestni svet Zveze sindikatov Ljubljane, samoupravni organi v organizacijah združenega dela, druge družbenopolitične organizacije, družbene organizacije ali strokovna društva.

Predloge za nagrade in priznanja pošljite od 25. aprila 1985 na naslov: Mestni svet Zveze sindikatov Ljubljane, Kopitarjeva 2 — Komisija za odlikovanja in priznanja — za podelitev nagrad in priznanj za izjemne dosežke pri razvijanju in krepitvi samoupravljanja. (Vse podrobne informacije daje tajništvo mestnega sveta Zveze sindikatov Ljubljane, tel. št. 216-280 ali 216-255.)

Sindikat in agroživilstvo

Občinski odbor sindikata delavcev kmetijske in živilske industrije naše občine je obravnaval problematiko agroživilstva in pri tem kot izhodiščni dokument uporabljal gradivo za sejo skupščine: Problematika in razvojna vprašanja agroživilstva v občini Ljubljana Moste-Polje. Odbor je menil, da je gradivo izredno kvalitetno pripravljeno in je kot tako dobra podlaga za vodenje strokovne in politične akcije o agroživilstvu.

Ob obravnavi te, za našo občino še posebej aktualne problematike, (saj zaposluje agroživilstvo v naši občini kar 14 % vseh zaposlenih delavcev), je spejel naslednje sklepe:

Glede na to, da posebna izobraževalna skupnost za agroživilstvo s svojo mrežo šol ne zagotavlja izobraževanja, ki bi ustrezalo potrebam agroživilstva, bomo prek MOS in ROS delavcev kmetijske in živilske industrije vztrajali, da posebna izobraževalna skupnost za agroživilstvo v srednjoročnem obdobju 1986—1990 ta problem reši. Istočasno menimo, da se mora določiti status šole za agroživilstvo Ljubljana—Kamnik.

Odbor daje pobudo vsem OO ZS s področja agroživilstva, da se zavzemajo za takšne planske dokumente (srednjoročne in dolgoročne), ki zagotavljajo nadaljnji razvoj, pri čemer naj bo še posebej izpostavljeno sodelovanje na

Kamnik, Črnomelj, Trebnje, Krško in Brežice.

Občinski odbor sindikata delavcev kmetijske in živilske industrije daje pobudo MOS in ROS delavcev kmetijske in živilske industrije, da pri obravnavi uresničevanja politike agroživilstva vključijo kot olajševalne elemente možnost zmanjševanja obrestne mere kreditov za odkup in zaloge kmetijskih proizvodov ter spremembo kratkoročnih kreditov za kreditiranje proizvodnje, odkupa in zalog v dolgoročne.

Prav tako naj MOS in ROS kmetijske in živilske industrije pozove vse organe v mestu in republik (sklad za intervencije v kmetijstvu in proizvodnji hrane občin in mesta Ljubljane, sklad za blagovne rezerve mesta Ljubljane, izvršni svet skupščine mesta Ljubljane, republiški sklad skupnih rezerv, republiški komite za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, republiški komite za tržišče in splošne gospodarske zadeve in izvršni svet skupščine SRS), da se vključijo v prizadevanja za odpravo nastalih težav v agroživilstvu v letu 1984.

● SREČANJE KOVINARJEV LJUBLJANE BO 17. IN 19. APRILA

Prispevek k izboljšanju proizvodnje

Uresničevanje politike gospodarske stabilizacije in uveljavljanje delavca kot osebnosti odločanja o pogojih in rezultatih svojega dela terja od nas vseh zavzeto, odgovorno in ustvarjalno delo.

Ta usmeritev je tudi vodilo za delo organizacijskega odbora za pripravo in izvedbo 5. tekmovanja kovinarjev mesta Ljubljane, ki bo potekalo med 17. in 19. aprilom 1985 v letu, ko praznujemo 40. obletnico osvoboditve jugoslovanskih narodov in narodnosti, v letu predkongressnih aktivnosti in od geslom DELO, KVALITETA, INOVACIJA IN SAMOUPRAVLJANJE.

Proizvodna tekmovanja so pomemben prispevek k izboljšanju proizvodnje, produktivnosti in kakovosti, istočasno pa postajajo tudi šola samoupravljanja ter osebnega izobraževanja. Množično sodelovanje delavcev in stalno večanje števila delovnih organizacij, ki organizirajo tekmovanja, pa nenazadnje izredni uspehi ljubljanskih kovinarjev na republiških in zveznih tekmovanjih pričajo o pravilni usmeritvi delovnih tekmovanj in o tem, da so jih kovinarji Ljubljane vzeli za svoje.

Taka spoznanja spodbujajo organizatorja, da skuša vsebino tekmovanja kvalitetno dopolnjevati. Tako smo se na predlog medobčinske gospodarske zbornice odločili, da tekmovanje v poklicih strugar, rezkalce in brusilce izvedemo na Gospodarskem razstavišču, kjer bo istočasno potekalo poslovno srečanje industrije in trgovine z drobnim gospodarstvom ljubljanske regije. Namen združenja tekmovanja kovinarjev in razstave izdelkov kovinske in elektro industrije je, da se na enem mestu pokaže uporaba strojev in izdelki, obenem pa bo to tudi priložnost, da se del kovinarskih poklicev predstavi širši javnosti. V tem času bodo potekali tudi informativni dnevi za učence osnovnih šol ljubljanske regije. Oglede tekmovanja bi bila lahko spodbuda mladim, ki se šele usmerjajo v poklic.

Novost letošnjega tekmovanja je tudi v tem, da bodo tekmovanja razširjena še v dva nova poklica, in sicer modelni mizar in obratni električar. Tako bo omogočeno ljubljanskim tekmovalcem, da se bodo lahko udeležili vseh področij tekmovanja na republiški ravni.

BORIS JENKO

● SOZD JUGOTEKSTIL

Manj delavcev je ustvarilo več

2,9 milijarde din dohodka, ustvarjenega lani v sozdu Jugotekstil, pomeni izredno velik poslovni uspeh, saj je bil za 114 % večji kot v letu 1983. Tudi 1,9 milijarde čistega dohodka je velik dosežek, ki kar za 146 % presega tistega v letu poprej. In kar je zagotovo zelo pomembno: Za akumulacijo so v sozdu Jugotekstil namenili kar 46 % čistega dohodka. Omenjene odlične rezultate je doseglo 1.342 delavcev, kar je skoraj 4 % manj kot v letu 1983 — in tudi to je zgovoren podatek.

Preteklo leto so vse delovne organizacije, združene v sozdu Jugotekstil, poslovale izredno uspešno. Dva imata sedež v naši občini. To sta Julon, ki proizvaja

PA filamente in granulat, ter Jugotekstil ONA-ON, ki je še bolj kot v naši občini znana širom po Sloveniji, kjer ima razprostrto svojo maloprodajno mrežo. V

tem »servisu« za tekstilno industrijo je še zunanjetrgovinska organizacija Jugotekstil-impex. Dobri rezultati poslovanja v sozdu Jugotekstil so odsev tesne povezanosti s tekstilno industrijo Jugoslavije.

V Julonu že sredstva za sklade. Za 24,6 % povečan obseg proizvodnje, za 39,6 % povečana produktivnost, izboljšani izko-

ristiki surovin in proizvodnih zmogljivosti, izboljšana likvidnost ter za 24,3 % povečan izvoz na konvertibilno tržišče (vse to v primerjavi z letom 1983) še vedno niso taki rezultati, kot bi želeli, vendar pomenijo velik napredek in uspeh. Ni zanemarljivo dejstvo, da je tako ugodne rezultate — omenimo naj samo za 150,7 % povečan dohodek, za 594 % povečan čisti dohodek, 21,9 milijonov din za poslovni sklad in 42 milijonov din za rezervni sklad — ustvarilo skoraj 11 % delavcev manj kot v letu 1983.

Ne glede na dobre rezultate, so v Julonu še težave in pomanjkljivosti pri poslovanju, s katerimi pa so se odločno spoprijeli.

ONA-ON na prvem mestu po rasti ostanka čistega dohodka med sorodnimi ozdi v Sloveniji.

Glede na to, da so bili poslovni pogoji na tržišču zelo zahtevni in težki, izredno so se povečevale cene tekstilnih proizvodov in padala je kupna moč prebivalstva, pomeni za 8,1 % povečan fizični obseg prodaje v Jugotekstilu ONA-ON zelo dober poslovni rezultat. Delavci te delovne organizacije so ga dosegli zato, ker so ponudbo pravočasno prilagodili povpraševanju in potrebam

na tržišču ter zagotovili boljše ponudbo in boljši izbor blaga. Stike s kupci so izboljšali z boljšo postrežbo in z dodatnimi uslugami, kot so prevozi, manjša popravila v krojačnici in podobno.

O njihovi gospodarnosti priča tudi visok porast ostanka čistega dohodka, ki je bil skoraj 75 % večji kot v letu 1983 in je bil tako po stopnji rasti na prvem mestu v primerjavi s sorodnimi organizacijami v SR Sloveniji.

Veliko povečanje izvoza na konvertibilna tržišča

Že vrsto let je povečevanje izvoza, predvsem na konverti-

bilno tržišče, prednostna naloga, v uresničitev katere delavci Jugotekstila-impexa vlagajo velike delovne napore in dosegajo tudi dobre rezultate. Tako so v letu 1984 izvozili za skoraj 193 milijonov blaga in tako celotni izvoz povečali v primerjavi z letom 1983 za 10 %, izredno, kar za 32,6 %, pa so povečali izvoz v države EGS.

Tudi uvoza za potrebe tekstilne industrije Jugoslavije ne zanemarjajo in so ga povečali za 5 %. Tem uspehom primerni so tudi drugi finančni kazalci poslovanja.

S. R.

Dan proizvajalcev v Nami

Pred dnevi je bilo v vseh prodajalnah Name širom po SR Sloveniji zopet veselo. Razni proizvajalci oziroma dobavitelji so kupcem ponudili prehrambeno blago in tekstilne izdelke po znižanih cenah. Kupovali smo lahko razne mesnine, kompote, posodo, sandale, žensko in otroško perilo, hlače, nogavice, skratka za vsakogar nekaj.

Ob dobri prodaji so si prijazni prodajalci v Nami trgovini v Štepanjskem naselju zadovoljni meli roke, kupci pa so odhajali z občutkom, da so ugodno kupili. Kljub temu pa se postavlja vprašanje, ali proizvajalci še vedno ne razumejo, da je naša kupna moč močno padla, da visoke podražitve vodijo do velikih zalog, ki jih močno bremenijo. Zato ni čudno, da je vedno več prodaj po ugodnih cenah.

VILJEM KLEMENC

